

Svar:

Som nævnt i spørgsmålet er det ikke hensigten med lovforslaget at tillade et øget byggeri i det åbne land.

Jeg har ikke grund til at tro, at kommunalbestyrelserne ikke vil administrere i overensstemmelse hermed.

Lovforslaget indfører en regel om høring af amtsrådene og i hovedstadsområdet Hovedstadens Udviklingsråd, som skal sikre, at kommunalbestyrelserne får det bedst mulige grundlag for at træffe afgørelse.

Spørgsmål 73:

Er ministeren enig i, at et storcenter er det samme som et butikscenter med regional betydning? Hvis nej, hvorledes definerer ministeren så et storcenter?

Svar:

Hverken den gældende planlov eller lovforslaget anvender begrebet storcenter.

Efter VVM-reglerne er der VVM-pligt for »Detailhandelscentre, der på grund af størrelsen har regional betydning«, idet disse er anført som nr. 35 på bilag til bekendtgørelse nr. 428 af 2. juni 1999 om supplerende regler i medfør af lov om planlægning (samlebekendtgørelse).

I Miljø- og Energiministeriets »VVM-Vejledning – om visse offentlige og private anlægs indvirkning på miljøet« er der (side 26) følgende forklaring på et detailhandelscenter:

»Et detailhandelscenter er et større, samlet butiksareal. Det kan bestå af flere butikker langs en gade. Det kan være en eller flere store butikker, eller en samling af flere butikker under samme tag i et butikscenter.«

Et »storcenter« er vist efter den almindelige opfattelse et stort butikscenter. Det er VVM-pligtigt, hvis det har regional betydning, dvs. har betydning for handels- og indkøbsmønstre og hermed korresponderende trafik i et geografisk område, der rækker væsentligt ud over det lokalområde, hvor centret tænkes placeret.

Men det kan også være VVM-pligtigt efter nr. 10, a) på bilag 2 til ovennævnte bekendtgørelse, som omfatter »Anlægsarbejder i byzone, herunder opførelse af butikcentre og parkeringspladser.«

Et anlæg på bilag 2 er VVM-pligtigt, »når anlægget på grund af dets art, dimensioner eller placering må antages at kunne få væsentlig indvirkning på miljøet«, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelsen.

Det er regionplanmyndigheden, som afgør, om der er VVM-pligt. Afgørelsen skal offentliggøres, og den kan påklages til Naturklagenævnet.

Er der VVM-pligt, skal der tilvejebringes et regionplantillæg med en VVM-redegørelse. Andre regionplanmyndigheder har efter planlovens § 29 b mulighed for at fremsætte indsigelse (vet) mod forslaget.

Spørgsmål 74:

I butikscenterhåndbogen for 1997, City og Center, opereres med følgende definition på et butikscenter:

Centret skal være planlagt som én enhed, men ikke nødvendigvis bygget på én gang.

Centret skal indeholde mindst 10 butikker med et samlet butiksareal på mindst 2.500 m².

Centret skal markedsføres som en enhed, det vil sige, at der skal være en centerforening.

Er ministeren enig i denne definition på et butikscenter, og kunne den i givet fald ligge til grund for bestemmelser i planloven om maksimale størrelser for butikcentre?

Svar:

Hverken den gældende planlov eller lovforslaget anvender begrebet butikscenter.

Jeg har ingen indvendinger imod elementerne i nr. 1 og 2 i håndbogens definition af et butikscenter, hvis det i øvrigt var aktuelt at indsætte bestemmelser om butikcentre i planloven.

Det ville næppe være hensigtsmæssigt at anvende bestemmelser om markedsføringen i eventuelle planlovsbestemmelser om butikcentre, fordi lovens område primært er bestemmelser om bebyggelsers omfang, placering og anvendelse, som skal kunne anvendes af bygnings- og planmyndighederne. Markedsføringen hører ikke hjemme i denne sammenhæng.

Spørgsmål 75:

Hvor stort skal et butikscenter være, før det efter ministerens opfattelse kan defineres som et storcenter?